

SCHRIFTMEDITATIE

"Uwe doden zullen leven" Jesaja 26:19a

De HEERE is God, Die ons Licht gegeven heeft. Oók op het kerkhof heeft Hij het licht van de Hoop ontstoken. In het Woord is er sprake van het "Levendgemaakt zijn met Christus". Ook lezen we van de opstanding uit de geestelijke dood daar wij in verzonken liggen. Toch is er nog meer. Er komt geen eind aan het Heil dat God doet verkondigen.

Onze weg is omzoomd met graven. Onze wegen lopen dood in het graf. Rouwklagers gaan in de straten om. Daar sterft een geliefde Moeder of Vader... Daar een broeder of zuster. Daar een kindje van enkele jaren oud. Wie leeft er die de dood niet zien zal? Wie redt zijn ziel van 't graf?

Tijdens het verblijf op kerkhoven las ik zo menigmaal: Wel verloren... maar niet vergeten. Hoe arm en hopeloos staan die woorden in de koude steen gegrift. Straks is ook dat "niet vergeten" verloren. Het graf verslijt de gedaante van mensen en stenen.

Hoe is het nu met hen die zijn wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van de Heere Jezus? Loopt de weg voor hen dood in de verlorenheid? Moeten zij treuren als de "hopelozen"? Dat zij verre. De God des levens heeft een Woord van troost op de lippen van Jesaja gelegd.

Dat Woord luidt: Uwe doden zullen leven... Zijn de doden van God? Ja, de doden zijn van Hem. Inzonderheid de doden die in de Heere Jezus gestorven zijn. Dáárom zullen we de dode niet noemen: het stoffelijk overschot. Bij "overschot" denken we aan het weggeworpene... het niet meer nodig zijn. Zo is het niet met de doden die in de Heere sterven. Integendeel. Het stoffelijk omhulsel is Zijn eigendom.

Het is voor Zijn rekening dat we wederkeren tot het stof waaruit we genomen zijn.

Wondervol klinkt het ons tegen: Uwe doden.

Wij moeten onze doden loslaten. Wanneer de ziel het lichaam verlaten heeft, breekt spoedig het ogenblik aan dat we het omhulsel ter aarde moeten bestellen. We kunnen het niet bij ons houden. Nog een laatste blik op het veranderende gelaat van de ons geliefde...

Dan wordt het deksel dichtgeschroefd. Op de dodenakker zien we de kist in de aarde dalen.

Achter onze rug wordt het gat weer dichtgemaakt. Voorbij... alles met de grond gelijk gemaakt. Wij laten het stoffelijk omhulsel los... betalen de grafrechten... en gaan weer verder. Maar de Koning der eeuwen heeft de grafrechten van Zijn kinderen verworven. Het omhulsel is voor Zijn rekening. Oók als de koude botten en schedels tenslotte in één grote kuil geworpen worden. Oók als het stof in de diepte der zee werd opgenomen. Oók als de wilde beesten het vlees hebben verscheurd en verteerd.

Wijsgeren en dichters hebben zich getroost met de "kringloop der natuur". Ze proberen zichzelf te herkennen in de bloemen op het veld en de vogels in de lucht. Het geloof ziet deze kringloop doorbroken door Hem, Die een dode werd... En ziet... Hij is weder levend geworden. Jezus is in het graf gelegd. Op de mond van het graf werd een grote steen gewenteld. Maar Hij kon van de dood niet gehouden worden. De losprijs is betaald... het vonnis des doods is gedragen... de rekening is betaald.

Onze wonden zijn verbonden
Onze zonden zijn verslonden
En der slangenkop verplet.

De Vader heeft niet toegelaten dat Zijn Heilige de verderving zou zien. Deze dode was op geheel enige wijze Gods dode. Vader, Uwe dode zal leven. Ten derde dage is Hij opgewekt van de doden. Opgevaren is Hij ten hemel.

Hij zit aan de rechterhand des Vaders. Uit deze Heilsfontein springt levend water omhoog. Dauwdruppelen vallen op verdrietige zondaren en stille graven. Lichaam en ziel... Zijn eigendom. Hij heeft gekocht en betaald met Zijn dierbaar bloed.

Uw doden zijn bij U niet vergeten. Gij noemt de vertering en de wormen niet. Gij noemt het graf een slaapstede. Straks zal Uw scheppend Woord de slapenden wekken... overderfelijk en onverwelkelijk. Zij zullen het heilig en heerlijk lichaam van Jezus gelijkvormig zijn. Neen, het "vleselijke" zal niet opstaan. Vlees en bloed zal het Koninkrijk Gods niet beërven. Geestelijke lichamen zullen worden opgewekt. Hoe dat zijn zal? Wij weten het niet. Het zal al onze voorstellingen en gedachten ver overtreffen. Zullen we elkaar kennen? Ach, we zullen Hem kennen. En in Hem zullen we elkander herkennen.

LEVEN zullen de doden. Ze zullen in storeloze gemeenschap verzadigd worden met Zijn Goddelijk beeld.

O, dan zal de dood geworpen worden in de poel. Geen scheiding zal er meer zijn...geen tranen.. geen rouw..geen zonde..geen vervloeking.

Toen Paulus te Miléte afscheid nam van de ouderlingen van de gemeente te Efeze, werd er een groot geween. Ze zouden zijn aangezicht niet meer zien. Ontroerende ure aan het strand van Miléte. Samen hebben ze geknield en gebeden. Daarna hebben ze Paulus vaarwel gekust. Straks zullen de dode ouderlingen ook naar het lichaam worden opgewekt uit het stof des doods. Alle tranen worden van de ogen gewist. Volle vereniging met het Lam en met elkander. En dat om God eeuwig te loven en te prijzen.

De laatste vijand die te niet gedaan wordt is de dood. Als morgenlicht valt de dauw over de dodenakker. Rouwdragenden.. weest niet al te versaagd. Indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend

maken, door Zijn Geest, Die in u woont.
Maar wij hebben deze schat in aarden vaten,
opdat de uitnemendheid der kracht zij van God,
en niet uit ons.. Want ook wij, die in deze
tabernakel zijn, zuchten, nademaal wij niet
ontkleed, maar overkleed willen worden, opdat
het sterfelijke van het leven verslonden
worde. Indien wij geloven, dat Jezus gestorven
is en opgestaan, alzo zal God ook degenen, die
ontslapen zijn in Jezus, wederbrengen met Hem.
Het Woord van God is vol vertroosting voor
levenden en doden. Hij laat niet varen het
werk van Zijn heilige handen.

Zijn doden zullen leven.. Hem leven.. eeuwig
leven. Nog een kleine tijd. Dan is het werk
van de grafgravers en doodbidders ten einde.

Geliefde lezer, ons graf is óók in de maak.

Of stelt u die dag verre van u? Daar zijn we
niet mee geholpen. Geholpen kunnen we alleen
worden door Hem, Die de dood heeft verslonden
tot overwinning. Hij laat nooit los. Hij laat
ook niet los datgene dat wij zien zinken in
de schoot der aarde. Er is een afgrijselijke
opstanding en een zalige opstanding. Ieder,
die buiten de Heere Jezus leeft, sterft en
verzinkt, zal opstaan tot een afgrijzing.

Zo iemand de Heere Jezus niet liefheeft, die
zij een vervloeking... De Heere komt.

Tijdens het schrijven van deze meditatie merk
ik, dat de hemel bedekt is met donkere wolken.
Kaal tekenen de bomen af tegen de grauwe lucht.
Hun dorre takken lijken op armen die zich ver-
geefs naar het licht uitstrekken. Vaag dringt
het gedempte geluid van de straat op deze
zondag in. Als een kleed zal 't al verouden.
Niets kan hier zijn stand behouden.

Plotseling valt door de donkere wolken een
streep licht op de ontbladerde bomen.

Zó schijnt Gods licht in onze duisternis. Het
licht komt van boven.

Mijn ziel is immers stil tot God,
Van Hem wacht ik een heilrijk lot.....

Troost elkander met deze woorden: Alsdan
zullen wij altijd bij de Heere zijn.
Zijn doden zullen leven.

Indien ik zeg: "De donkerheid"
Bedekt mij voor Uw majesteit;
Dan is de nacht een helder licht,
Dat mij ontdekt aan Uw gezicht;
Voor U, o Heer', is 't aak'lig duister
Den dag gelijk in glans en luister.

Psalm 139:6

D.C.O.

oo00oo